

Podelitev priznanj inovatorjem občine Grosuplje za leto 1985

Odbor za pospeševanje inovacijske in raziskovalne dejavnosti pri Občinski raziskovalni skupnosti Grosuplje je ob upoštevanju kriterijev izbral delavce, ki so s svojim kreativnim — inovatorskim delom tvorno delovali na področju tehničnih izboljšav, koristnih predlogov in se še z ostalimi delavci vključevali v množično inventivno dejavnost v naših delovnih organizacijah. Upoštevani so bili naslednji kriteriji:

- gospodarska korist in pomembnost inovatorskega izdelka
- izvirnost in stopnja inventivnosti (zato jasnijo ustrezne komisije v delovnih organizacijah pri evidentiranju kandidata)
- uporabnost in učinkovitost (prenos v prakso)
- pozitivnost odziva inovacije v delovni organizaciji in prenos invencije k vzpodbudi na ostale delavce.

Inovacije ne želimo med seboj primerjati in jih opredeljevati po vrstnem redu koristnosti, saj smo mnenja, da to lažje opravlja delovna organizacija sama. Z izrekanjem priznanj hočemo družbeno overovati inovatorski dosežek in skušamo izreči posamezniku oz. inovatorski skupini zahvalo za njihov trud, ki se prevečkrat zgublja v povprečnosti in uravnilovki z ostalimi opravljenimi deli in nalogami.

Priznanje naj bo izrečeno vsem tistim, ki hočejo na tak ali drugačen način spremeniti delovne pogoje, poceniti proizvodnjo, prihraniti pri energiji in materialu, nadoknaditi uvoz in povečati izvoz, povečati proizvodnjo in storiti vse za izpolnitev stabilizacijskih ukrepov. Osnovni cilj akcije je, da bi ob delu prevladalo znanje. Ta cilj, ki mu akcija sledi ne more biti dosežen čez noč, potrebno je daljše obdobje, zato je vsaj na začetku potrebno izpostaviti skromnejše dosežke in dati priznanje ustvarjalcem, po drugi strani pa vliti zaupanje v lastno pamet.

Delegati Občinske raziskovalne skupnosti Grosuplje so na 5. seji skupščine, dne 11. 3. 1986, potrdili predlog odbora, nakar sta predsednika obeh odborov Erika Radi-Podobnik in Franc Vehovar na svečan način izročila priznanja inovatorjem.

Priznanje je prejel Anton Selan, zaposlen pri GPG Grosuplje kot vodja obrata, za inovacijo pri »struženju zavornih oblog«.

Tov. Selan je s struženjem zavornih oblog pri tovarnjakih uspel delovni organizaciji prihraniti del sredstev, ki se kažejo v posredni in neposredni vrednosti. Inovator je izdelal enostavno in ceneno ročno pripravo, s katero se uspešno opravi delo in nadoknadi drago delo kooperantov z uvoženo opremo.

Uspešnost inovacije je v hitrem popravilu in takojšnji zmožnosti dela tovarnjaka, brez čakanja, kar je delovni organizaciji predstavljalo velik izpad dohodka. Avtor je z napravno pocenil izdelavo in tudi čakanje odpade na minimum, saj je naprava vsak trenutek na razpolago.

Priznanje je prejel Jože Kolarič, zaposlen v DO Kovinastroj Grosuplje, za inovatorski dosežek z naslovom »desna zgornja obloga«.

Tov. Kolarič je kot tehnik na delu delovodje pripravil boljšo tehnološko rešitev

»desne zgornje obloge«, ki je sestavni del opreme za velike kuhinje. Tehnična rešitev pomeni kvalitetnejšo in enostavnejšo konstrukcijo, kar predstavlja v izračunu za leto 1985 207.095 din prihranka. Avtor tehnične izboljšave je tudi sam pomagal pri prenosu predloga v proizvodnjo. Samoiniciativno je dosegel sodelovanje s strani konstrukcije, tehnologije ter proizvodnje, da je bil predlog v kratkem času osvojen in potrjen v proizvodnji.

Skupina delavcev iz TOZD Stikalni elementi Dobropole v sestavi Anton Erčulj, Anton Gačnik, Anton Levstik in Stane Žnidaršič, je prejela priznanje za dve tehnični izboljšavi:

- spajkanje relejev Pr 58-59
- načrtovanje kotev za PR 41-59.

Pri spajkanju relejev gre za izboljšavo, kjer se z novo napravo avtomatsko pomoči kos v spajkalno tekočino in ostane v njej določen čas, nakar se vrne v začetno stanje. Prednost invencije je v tem, da so kosi enak čas v spajki in vse cevke enako zalite. Skrajšan je čas montaže za cca 2% in prihranjeno 652.000 din v letu.

Pri drugi inovaciji gre z avtomatskim dovažanjem in poljubno obrnjenostjo kotev v prešo, za dvokratno proizvodnjo od prejšnjega načina, boljšo izkoriščenost stroja in delavca.

Pred dobrim letom ustanovljen Literarni klub Grosuplje vse bolj širi svojo dejavnost. Vse bolj uspešno povezuje mlade literarne ustvarjalce

Dobili smo novo revijo

v občini, v zadnjem času pa se za sodelovanje zanimajo tudi nekateri izven naših meja. Poleg nekaj kulturnih prireditelj je bil Literarni klub tudi gostitelj območnega srečanja pesnikov in pisateljev začetnikov iz Ljubljane in okolice o katerem smo že pisali.

Plog tega srečanja pa je novo glasilo s simboličnim naslovom »Semenje« katerega prva številka je pred nami. Poleg uvodnika Iva Frbežarja in obrazložitve s srečanja

Jakoba Müllerja, so v glasilu, ki ima skorajda pravo revijsko podobo, z-

Priznanje je prejel Štefan Horvat, zaposlen pri POZD Elektroservice Grosuplje, za tehnične in tehnološke izboljšave in uspešno delo v organih Občinske raziskovalne skupnosti Grosuplje.

Tov. Horvat je že kot tehnični vodja po letu 1961 v obratu Iskra Višnja gora predstavil nekaj novosti:

- priprava lepila za lepljenje priključnih žic v feritne in keramične cevke
- priprava lepila za lepljenje tuljavnikov v podnožje
- priprava snovi za impregniranje blaga pri izdelavi vodil za zvočnike
- zakrivanje priključnih žic za dušilke.

Z inovacijami lepila je bil ukinjen uvoz, ki po vseh merah še danes odgovarja in je uporaben v praksi. Del inovacij je bilo pripravljenih v sodelovanju z zunanjim sodelavcem.

Na novem delovnem mestu v razvojnem oddelku elektronike pa ima več tehnoloških izboljšav, katerih vrednost se bo izkazala šele po začetku večje serijske proizvodnje.

Aktivno tudi sodeluje pri delu Občinske raziskovalne skupnosti Grosuplje in njenih organih vse od ustanovitve skupnosti. Isto tako je dejaven pri komisiji za inovacije pri Občinskem svetu ZSS Grosuplje, kjer na svoj možen način pomaga k večjemu uspehu.

rana dela sedemnajstih nagrajenih avtorjev. To prav gotovo nudi tudi zagotovilo, da je vsebina resnično kvalitetna. Uredništvo se bo v prihodnjih številkah moralo zelo potruditi, če bo to raven hotelo ohraniti. Pri prebiranju morda nekoliko moti le dejstvo, da vsebuje le eno prozno delo. Nisem prepričan, da nimamo sposobnih avtorjev, ki bi se znali ukvarjati tudi s prozo. Seveda le ta terja mnogo več trdega dela in izkušnosti, ki je mladi avtorji nimajo vedno dovolj. Najbrž se bo razmerje med prozo in poezijo v prihodnjih številkah nekoliko spremenilo.

Revijo imajo na razpolago v vseh naših knjižnicah. Trenutno jo je financirala občinska Zveza kulturnih organizacij v okviru katere sodi Literarni klub, vendarle pa bodo v prihodnje potrebovali tudi pomoč združenega dela. Za tisk je kvalitetno poskrbela tiskarna Partnerja iz Grosuplje, ki se s kvalitetnim delom tudi sicer vse bolj uveljavlja v slovenskem tiskarskem prostoru. Naslovno je oblikoval Ivo Frbežar. Poleg njega pa so v uredniškem odboru še Marija Tavčar, Jakob Müller in Ivo Brečič.

I. B.

Iz drugih glasil: »DELO«

Šentviški Tabor protestira

Kulturna skupnost Slovenije je v svojem programu to množično pevsko prireditev razglasila za bienalno — Kaj bo z letošnjim programom?

ŠENTVID PRI STIČNI, 17. februarja — V vselej gostoljubni dvorani Osnovne šole v Šentvidu pri Stični so se v soboto kljub zimi združili dirigenti pevskih zborov iz vseh predelov Slovenije in jeli na delovnem seminarju pripravljati skupne pesmi za letošnji 17. Tabor slovenskih pevskih zborov, ki bo 22. junija v počastitev 45-letnice vstaje slovenskega naroda in 400-letnici smrti Primoža Trubarja.

Hkrati so — po minuti spomina za te dni umrli skladatelji Tomcem, Lampretom in Golobom ter basistom Lupšo — izrekli prisrčno čestitko ob stoprtem rojstnem dnevu še vedno ustvarjajočemu zapisovalcu koroških ljudskih pesmi Zdravku Švikašiču. S toliko večjim presenečenjem pa so sprejeli na znanje, da je Kulturna skupnost Slovenije kljub redni prijavi v svojem objavljenem osnutku rednega programa za letos izpustila to množično pevsko manifestacijo in jo brez pojasnila, kdaj in kje je bilo to sklenjeno, uvrstila med bienalne prireditve.

Strokovnoumetniški svet Tabora je za letošnji skupni nastop v Šentvidu izbral osem pesmi in zanje tudi že razdelil notno gradivo. Na sporedu bodo poleg obeh himen za uvod — še skladbe Bratje, le k soncu, Kovachi, Jenko-Lebičeva Lipa, Pirnikova varijanta Prešernove Zdravljice, ljudska Sijaj mi sončece, Gobčeva Zapo-

mo pesem, Bučarjeva Kaj se ti pobič in Adamičeva Da bi jaz znala. V spored bo tokrat vključeno tudi spontano petje zborov, ki se je sprostilo že lani.

Letošnji spored je strokovno umetniški svet Tabora prvič sprejel na podlagi predloga, ki ga je pripravil odbor za glasbo pri ZKOS, še posebej z utemeljitvijo, da bo to prispevalo k še bolj skladni in celoviti vključitvi Tabora v program ZKOS in Kulturne skupnosti.

Kulturna skupnost Slovenije že doslej ni prispevala veliko za delovanje Tabora, komaj četrtno, kajti vse delo organizatorjev, dirigentov in pevcev poteka vse leto brezplačno, neogibno nujna sredstva za izvedbo Tabora pa finančna komisija Tabora požrtvovalno zbere pri razumevalojih delovnih organizacijah. Toda podpora Kulturne skupnosti Slovenije je bila vendar vselej dragocena, že kot moralno priznanje in upoštevanje amaterske kulture. Sedanji negativni od-

nos, za katerega v Taboru še vedno upajo, da se bo le spremenil, ne glede na to, da razumejo tudi sedanji težavni gnotni položaj kulturne blaginje, je zato zbudil toliko bolj grenko začudenje. Zato so navzgor zborovodje, ki so zastopali okrog 200 zborov, skupnos člani upravnega odbora in strokovnega sveta, podpisali protestno pismo Kulturni skupnosti Slovenije v katerem je med drugim zapisano: »Res nismo niti avantgardistična niti retroavantgardistična skupina, nismo ne ovni in ne mamuti, pač pa smo množični del slovenske ljudske in narodne kulture. A brez našega deleža tudi sedanjega eksperimentiranja ne bi bilo in z zaledjem osem tisoč pevcev tvorimo v njihovih delovnih organizacijah poglaviti gnotni vir za pritekanje sredstev, ki jih za kulturne dejavnosti spoštovani naslov deli.«

BOGDAN POGAČNIK

Šola na smučeh

Naša šola je imela zimsko šolo v naravi na Polževem pri Višnji gori. Najprej smo se dogovarjali, da bomo šli na Kobljo, ker pa je bilo predrago, smo se odločili za Polzevo.

Ko smo prvi dan šole v naravi prispeli na cilj, smo se najprej dogovorili, kako in kje bomo bivali. Tovarišica nam je razdelila ključke in naselili smo se v čudovitih sobah s kopalnico in vsem hotelskim udobjem. Mateja, Polona, Sonja in jaz smo bile v sobi št. 14. Brž smo odhitele spoznat naše nove sosedo.

Po zajtrku smo šli na smučišče. Tam so nas razdelili v štiri skupine. V zadnji skupini, ki se šele uč smučati, nas je bilo 15. Pa mislite, da smo se zaradi tega jezili? Kje neki! Veselo smo se spuščali po hribu navzdol, obračali, pluzili, zavijali in tu in tam se nam je pridružila še tovarišica.

Po napornem smučanju smo odšli v hotel. Biti v sobi po smučanju je bil poseben užitek. Preoblekli smo se in šli na kosilo. Hrana je bila dobra in najbrž bi se celo zredili, če ne bi smučali.

Po kosilu smo imeli uro počitka, nato pa spet na smučanje. Naša skupina je šla na turni smuk. Skozi gozd je bilo zelo težko hoditi, ker je bilo na poti veliko podrtih dreves. Na drugi strani gozda pa smo presmučali vse travnike. Ko smo prišli do konca, smo si smučiče optali na rame in peš odšli do hotela. Tam smo se osvežili s toplim čajem.

Po smučanju smo imeli pouk. Seznanili smo se s šolo smučanja, imeli pouk narave in družbe, slovenski jezik in likovno vzgojo. Pripravili smo stečnice, kjer smo oglašali dnevne novice. Po pouku je bila večerja, po njej smo malo klepetali, malo divjali in spili veliko kokokole. Tako je bilo vse do devete ure, ko smo marali v posteljo. Seveda pa nihče ni spal. V postelji smo si pripovedovali smešnice in se šli razne

družabne igre. Končno so zaspali tudi najvztrajnejši.

Naša šola na smučeh je dobro napredovala. Zadnji dan smo se, razen nekaj izjem, že upali spustiti po strmini. Iz te šole smo odnesli veliko lepih vtisov. Ko smo na začetku zvedeli, da gremo na Polzevo namesto na Kobljo, smo bili žalostni. Potem pa smo spoznali, da je bilo na Polževem veliko boljše in udobnejše, za kar pa se moramo zahvaliti tudi osebjem v hotelu Polzevo.

Polona Glavan, 5.b
Šolski center J.J.,
Osnovna šola Stična

Sindikavno in občinsko prvenstvo v veleslalomu

Občinski svet Zveze sindikatov Slovenije Grosuplje in Zveza telesno-kulturnih organizacij občine Grosuplje sta bila organizatorja letošnjega sindikalnega in občinskega prvenstva v veleslalomu.

Tudi letos se je več kot 240 prijavljenih udeležencev z avtobusi odpravilo v Kranjsko goro, kjer so po žrtvovalni delavci Gradbenega podjetja Grosuplje pripravili veleslalomsko progo z 22 vrticami. Ureditev proge nas je spominjala na tekme naših najboljših smučarjev. Vsi tekmovalci so nestrpno čakali na svoj nastop pred startnim prostorom. Elektronsko merjenje časa je bila še dodatna vzpodbuda, da so se tekmovalci maksimalno potrudili. Na cilju smo bili priče veselemu razpoloženju tistih, ki so pristali na vrhu razvrtitve, pa tudi razočaranim pogledom onih, ki jim na progi ni šlo najbolje. Toda najvažnejše je sodelovanje. Ob razglasitvi najboljših so bili le-ti nagrajeni z bučnim aplavzom sotekmovalcev. Organizatorjem, delavcem GP Grosuplje, se zahvaljujemo za dobro pripravljeno in izpeljano tek-

movanje, vsem tekmovalcem pa želimo še veliko športnih užitkov na belih poljanah.

Rezultati občinskega sindikalnega prvenstva:

Članice A: 1. Mehle Marija, GPG, 47.92, 25.00, 2. Delkov Mirjam, OS G., 53.88, 23.00, 3. Gruđen Marija, Mizar, 54.08, 21.00. Članice B: 1. Sonja Wildman, DPO, 42.31, 25.00, 1. Janja Kamnar, GPG, 47.82, 22.33, 3. Dušana Leskovšek, DVG, 49.58, 19.66. Člani A: 1. Stane Fortuna, Kov., 39.97, 25.00, 2. Boštjan Orime, obrt., 40.24, 23.00, 3. Alojz Verbaj, GPG, 41.76, 21.00. Člani B 1959-50: 1. Nikita Sever, GPG, 40.65, 25.00, 2. Jože Zajc, Miz., 41.79, 24.31, 3. Marjan Goršič, Kov., 42.91, 23.62. Člani C 1949-40: 1. Janez Markovič, GPG, 36.89, 25.00, 2. Jože Perko, GPG, 41.64, 23.66, 3. Ranko Krašič, GPG, 43.40, 22.33. Člani D: 1. Miha Pangerc, VZG., 42.25, 25.00, 2. Stane Jurca, B.D., 46.49, 22.00, 3. Jože Hribar, D.D. 46.85, 19.00.

Rezultati občinskega prvenstva:

Pionirke 1976 in mlajše: 1. Vesna Wildman, 2. Vesna Kralj, 3. Maja Cvetanovič. Pionirji 1976 in mlajši: 1. Borut Koščak, 2. Matjaž Perme, 3. Miha Smolič. Pionirke 73-75: 1. Marjanca Novak, 2. Zvonka Zihlerl. Pionirji 1973-75: 1. Damjan Strnad, 2. Klemen Živkovič, 3. Matjaž Sevek. Pionirke 1972-70: 1. Simona Hočvar, 2. Nevenka Bregar, 3. Emilia Con. Pionirji 72-70: 1. Matej Lampret, 2. Aleš Adamič, 3. Robert Fink. Mladinke 69-67: 1. Karin Flajšman, 2. Katjuša Zajc, 3. Metka Vencelj. Mladinci 69-67: 1. Rafko Zihlerl, 2. Boris Štibernik, 3. Andraž Kraševč. Članice A: 1. Fortuna Branka, 2. Marija Mehle, 3. Mirjam Delkov. Člani A: 1. Jani Cetin, 2. Stane Fortuna, 3. Janez Kastelic. Članice B: 1. Sonja Wildman, 2. Dušana Leskovšek, Andreja Lavrič. Člani B: 1. Roman Seme, 2. Nikita Sever, 3. Drago Mencin. Člani C: 1. Jože Perko, 2. Jože Miklič, 3. Janez Križman. Člani D: 1. Miha Pangerc, 2. Stane Pugelj, 3. Janez Potočnik. Franc Štibernik

Iz kronike Velike Nove vasi

Opravljevci

V naši vasi nimamo telefona. Menda ga bomo dobili še letos. Pa ga ne bi niti potrebovali. Opravljevalci novice se širijo od ušesa do ušesa hitreje kot teče signal po telefonskih žicah.

Zenske se vsako jutro zberejo pri oddaji mleka. Mlekar je že davno odpeljal, jezični mlinci pa še vedno meljejo.

»Sosedov Janez je sinoči opolnoči spet pijan priklovrtil domov,« oznani Mica.

»Kočeva Metka pa se redi v trebuh,« pomežikne Ana, češ: »Poroka bo, poroka!«

Tudi Julka ni brez novic. »Jože ima jaslice, čeprav je v partiji!« In tako naprej. Janez je bil v službi. Metka dobi otroka šele po dveh letih, Jože pa še smrekice ni postavil. Toda koga bi pa potem opravljali?

Moški niso nič boljši. V vaški krčmi mi je Slavko takoj hitel povedati: »Škoda, ker nisi bil zadnjič na seji. Menda so se skoraj stekli! Marjan je Francelju vrgele pepelnik v Igavo, Marko pa je grozil z odstopom, ker je baje Lisjak pri obnovi doma kradel cement.«

Nisem komentiral. Plačal sem in raje odšel v bližnji trg, da bi v miru spil pivo. A na uho mi je udaril pogovor pri sosednji mizi. »Ti, si poslušal radio? Menda je neka novinarka zezala našega nadočitelja, ker otroci na predpraznični dan niso dobili kosila. Kuharice so menda raje pripravljale hrano za proslavo.«

»Gotovo za tem stoji bivša nadočiteljica,« je pletel naprej drugi. Nehal sem prisluskovati in se raje odpravil na proslavo, kjer si je nekaj sto brambovcev med seboj podeljevalo odlikovanja za zasluge. Skoraj sem zaspal in se spočil, preden jih bom dobil po svojem stрупnem jeziku, ki preveč opleta.

Vsem opraviljivcem pa bi vseeno svetoval, da bi bilo pametneje, če bi se namesto o čenčah raje pogovarjali o tem, kako bodo več in bolje delali ter najprej pometli pred lastnim pragom.

Janez Starovaški